

Gaston Leroux.

Prikazen v Operi

V imenu očeta, ki je na nebu, ki vas je toliko ljubil in ki je ljubil tudi mene, povejte svoji dobrotnici in meni, čigav je ta glas! In rešila vas bova kljub vaši volji!... Dajte, povejte ime tega človeka, Kristina... Tega človeka, ki se vam je drznil natakati zlati prstan!

»Gospod de Chagny,« je hladno izjavila deklica, »tega ne zveste nikdar!«

Tedaj se je začul rezki glas mame Valerius, ki je nenadno potegnila s Kristino, videč, kako sovražno odgovarja vikontu.

»In če ljubi tega človeka, vas, vikont, ne sme brigati!«

»Žalibog, gospa,« je pohlevno povzel Raoul, ki ni mogel zadržati solz... »v resnici verujem, da ga Kristina ljubi... Vse mi to priča. Vendar ne obupujem samo zato, marveč tudi, ker nisem gotov, če je ta človek vreden Kristinine ljubezni!«

»O tem morem samo jaz soditi, gospod!« je rekla Kristina in pogledala Raoula razdraženo.

»Čemu pa izbira tako romantična sredstva, da zapelje deklico?« je nadaljeval Raoul, ki je čutil, da ga moči zapuščajo.

»Tak človek mora biti lopov, kajnega, ali pa je dekle abotno?«

»Kristina!«

»Raoul, zakaj tako obsojate človeka, ki ga niste nikdar videli, ki ga nihče ne pozna in o katerem sami ne veste ničesar?«

»Pač, Kristina... pač... Poznam ime, ki mi ga hočete utajiti... Vaš glasbeni angel, gospodična, se zove Erik!...«

Kristina se je takoj izdala. Pobelnela je kot prt na oltarju in je zajecjala:

»Kdo vam je povedal?«

»Vi sami!«

»Kako to?«

»Ko ste ga pomilovali oni večer, na maskaradi. Ali niste rekli, ko ste stopili v ložo: »Ubogi Erik!« In nekje, Kristina, je bil ubogi Raoul, ki vas je slišal.«

»Že drugi ste tedaj prisluškovali za vrati, gospod de Chagny!«

»Nisem bil za vrati!... V loži sem bil!... V vašem buduarju, gospodična.«

»Nesrečnež!« je zajecjala deklica z izrazom neizrečene groze...

»Nesrečnež, ali hočete, da vas ubije?«

»Morebiti!«

30

Raoul je izgovoril ta »morebiti« s toliko ljubeznijo in obupom, da je Kristina zalhtela.

Prijela ga je za roke in ga pogledala z vso globoko, čisto nežnostjo. Mladenec je čutil, da mu te oči tešijo muke.

»Raoul!« je rekla. »Pozabite moški glas in ne spominjajte se nikdar več njegovega imena... Ne skušajte prodreti v tajnost moškega glasu!«

»Ta tajnost je torej tako strašna?«

»Ni je groznejše na svetu!«

Zavladal je molk. Raoul je bil ves potr.

»Prisežite mi, da ne boste skušali ničesar zvedeti!« je sili Kristina...

»Prisežite mi, da ne stopite več v mojo ložo, če vas ne pokličem.«

»Ali mi obljubite, da me kdaj pokličete, Kristina?«

»Obljubim vam?«

»Kdaj?«

»Jutri.«

»Tedaj vam prisegam!«

To so bile tega dne njune zadnje besede.

Poljubil ji je roke in odšel. Preklinjal je Erika in sklenil je čakati.

XII.

Nad propali.

Drugi dan jo je videl v Operi. Nosila je še vedno zlati prstan. Bila je mehka in dobra. Spraševala ga je po njegovih načrtih, o njegovih bodočnosti in karieri.

Sporočil ji je, da odide ekspedicija na severni tečaj pred prvotnim rokom in da najkasneje v treh mesecih zapusti Francijo.

Spodbujala ga je, naj z veseljem zre na to potovanje kot na prvo stopnjo k bodoči slavi. Ko pa ji je odgovoril, da nima slava brez ljubezni zanj nikake privlačnosti, ga je pokarala kot otroka, čigar žalost hitro mine.

Rekel ji je:

»Kako morete, Kristina, govoriti tako lahkomišno o tako resnih stvarih? Morda se nikdar več ne vidiva!... Lahko umrjem pri ekspediciji!...«

»Jaz tudi!« je dejala preprosto...

Ni se več smehljala, ni se več šalila. Zdelo se je, da misli na nekaj drugega, kar ji je sedaj prvič prišlo na um. Pogled se ji je bleščal.

»O čem razmišljate, Kristina?«

»Mislim, da se ne bova več videla.«

»In zato tako žarite?«

»In da si bova čez mesec dni morala reči zbogom... za zmerom!...«

»Razen če si ne dava besede in se čakava za vedno.«

»Molčite, Raoul!... Ne gre za to, dobro veste!... Poročila se ne bova nikdar! Prav tako, kajnega?«

Zdelo se je, da jedva zadržuje nanadno, prekipavajučo veselje. Udarila mu je v dlan z otroško radostjo... Raoul jo je gledal vznemirjeno in ni razumel.

»Toda... toda...« je nadaljevala in podala mladeniču obe roke, kot da bi se naenkrat odločila, da mu jih podari. »Toda če se že ne moreva poročiti, se lahko... se lahko zaročiva!... Nihče drugi ne bo vedel razen naju. Raoul!... Če so skrivne poroke, zakaj ne bi bilo tajnih zarok?... Zaročena sva, prijatelj moj, za mesec dni!... Čez en mesec odpotujete in jaz bom s spominom na ta mesec srečna celo življenje!«

Bila je vznemirjena nad svojo mislijo... Nenadno pa se je zresnila.

»Ta sreča ne bo nikogar žalila.«

Raoul je razumel. Planil je na to navdinenje in je takoj hotel dognati vse. Priklonil se je pred Kristino z neskončno ponižnostjo in dejal:

»Gospodična, čast mi je prositi vas za roko!«

»Saj imate že obe, ljubi zaročenec!... Oh, Raoul, kako bova srečna!... Igrala se bova bodočega možička in bodočo ženo!...«

Raoul si je dejal: Neprevidnica! Do prihodnjega meseca bom imel dovolj časa, da predem in poderem »misterij moškega glasu«.

Kristina pozabi nanj in privoli, da mi postane žena. Dotlej pa se je igrala!

Bila je prelestna igra. Zabavala sta se kakor nedolžna otroka. Koliko čudovitih reči sta si povedala, koliko večnih priseg sta si prisegla! Ob pomisli, da ne bo nikogar, ki bi držal te prisege, ko poteče mesec, ju je avdajal nemir. Ki sta ga uživala s strašno naslado med smehom in solzami. Igrala sta se »srce«, kakor igrajo drugi »žogo«. Ker pa sta žogala s svojima srcema, sta morala biti zelo zelo spretna, da ju nista ranila. Nekega dne — bil je osmi dan igre — je začutilo Raoulovo srce hude bolečine in mladenec je ustavil igro s temi čudnimi besedami: »Ne pojdem na severni tečaj!«

Kristina, ki v svoji nedolžnosti ni niti mislila, da se utegne zgoditi kaj takega, je sedaj previdela nevarno igro in si je delala grenke očitke. Niti besede ni odgovorila Raoulu in je odšla domov.

To se je zgodilo popoldne v pevkini loži, kjer sta se vsak dan sestajala in si prirejala pravcate vesele gostije s tremi prepečenj in dvema čaš porta v vonjavi šopka vijolic.

Najcenejši vir za nakup moških, fantovskih in otroških oblek, površnikov, dežnih plaščev in drugih oblačil je in ostane detajlna trgovina

konfekcijske tovarne **FRAN DERENDA & CIE** v Ljubljani
Erjavčeva cesta št. 2 in Gradišče št. 4. 3413

Predno kupite, prepričajte se o nizkih cenah naše trgovine

Trgovski lokal

z inventarjem in delavnico ozir. skladišče se odda v najem — zelo ugodno se tudi prodaja zaloga čevljarstevskih potrebščin, čevljarstevski stroji in nekaj usnja
M. BLAZNIK, Skofja Loka 3506 a

Naznanilo.

Svojim cenjenim odjemalcem in slavnemu občinstvu vljudno sporočam, da sem z današnjim dnevom vsled bolezni opustil svojo pekarno na Dunajski cesti št. 5 ter isto oddal g. Ivanu Piskár.

Za izkazano mi zaupanje se cenjem odjemalcem tem potom zahvaljujem ter najtopleje priporočam svojega naslednika.

Z odličnim spoštovanjem **Anton Preskar.**

Glasom gornjega naznanila sem z današnjim dnevom prevzel pekarno g. Antona Preskar ter prosim cenj. občinstvo, da tudi meni izkazuje isto zaupanje, katero je dosedaj mojemu predniku izkazovalo.

Potrudil se bodem, da slav. občinstvo s prvovrstnim pecivom postrežem, ter se priporočam

z odličnim spoštovanjem
Ivan Piskár.

3522a

Naznanilo otvoritve brivnice!

Slavnemu p. n. občinstvu vljudno naznanjam, da z današnjim dnevom otvorim čisto na novo preurejeno brivnico na Slavnem trgu št. 28 (preje Boltavzar) ter se najtopleje priporočam. Priporočam se tudi cenjenim damam za striženje las (bub kopl).

Nadalje se priporočam tudi za obisk, moje tudi na novo preurejene brivnice — podružnice v Rožni dolini c. II/3.

Z odličnim spoštovanjem

3508 a

Ivan Možina, brivski mojster, Stari trg 28, Ljubljana

Podružnica: Rožna dolina cesta II/3.

IVAN BURGER

poselnik, bivši župan, dolgoletni član okraj. zastopa, občinskega odbora, kraj. in okraj. šolskega sveta i. t. d.

danes, dne 29. aprila 1926 ob 7 uri zjutraj predviden s svetotajstvi za umirajoče v 83. letu starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predraga in nepozabnega blago obojnika se vrši v soboto, dne 1. maja ob pol 4. uri popoldne iz hiše žalosti na sevnjsko pokopališče.

Mase zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi. Priporočamo ga v molitev.

SEVNICA, dne 29. aprila 1926.

Mici Cimperšek, roj. Burger, hči;
Karl Cimperšek, trgovec in okrajni načelnik, zet;
Drago, Milan, Zlata, Darinka, vnuki.

3521 a

Hotel I. reda

nekem pokrajinskem mestu Jugoslavije

potrebuje strokovnjaka za

ravnatelja.

Isk strokovnjak bi se sprejel

kot družabnik

ako razpolaga s kapitalom. Mesto je dobro in rentabilno.

Naslov v upravi »Jutra« pod »Hotelski stručnjak«

30 a

Razpis.

Godbeno društvo v Domžalah razpisuje gradbo »Godbenega doma«. Stroški so proračunjeni za 277.000 Dn. Informacije in načrt je na razpolago od 28. aprila do 6. maja 1926, od 9. do 12. ure pri Pavliču.

Za stavbni odbor:

Pavlič,
t. č. predsednik.

3524 a

Nakup lesa na panju.

Smreka, jelka, bor, dorasel les, večji gozdni kompleksi, od 25.000 m³ naprej, se kupijo na panju.

Ponudbe s tozačevnimi točnimi navedbami naj se pošljejo na

3525 a

Pavel Cvenkel

pooblaščen borzni senzal

LJUBLJANA TELEFON ŠTEV. 911.

Javna skladišta

družba z o. z

Ljubljana, Dunajska cesta 33

(v nekdanjih prostorih tvrde Balkan)

vskladiščuje blago po najugodnejših kondicijah, izvršuje vse špedicijske posle (mednarodne Transporte, lokalne prevoze, prevoze pohištva), daje tarifne informacije in izvršuje revizijo vozniških listov in železniške reklamacije. Cene kulantne.

3548

Brzjavni naslov »Skladišta«

Telefon št. 960.

Na obroke in posode
prva svetovne fabrike: STEINWAY, FÖRSTER, BÖSENDORF, FER, Original STINGL itd. dobite let pri muziku-strokovnjaku (bivšem učitelju Glasbene Maticice)

ALFONZ BREZNIK

Ljubljana, Mestni trg 3, poleg magistrata.

Istotam najboljša izbira vsakovrstnih godal, mojstrskih violin in najfinjših strun.

Najboljše in najtrdnjše tiskanje Jugoslavije

61a

IVAN ZAKOTNIK LJUBLJANA

DUNAJSKA C. 46

Telefon št. 379

MESTNI TESARSKI MOJSTER

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene starbe, osirešja za palače, h. se, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledence, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, Jezov in mlinov.

Parna žaga. Tovarna furnir.

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354

354